

Duâda lâfız deęil; kalbimizden geçen önemlidir

Elif Hanım: “Bir annenin evlâdına ‘Seni Allah’ın birliğine emanet ediyorum’ sözünde bir yanlışlık ve irk tehlikesi var mıdır?”

Duâda ağzımızın dili değil; yüreğimizin dili önemlidir. Lâfız değil, kalbimizden geçendir önemli olan.

Annenin ve babanın evlâdına veya kişinin arkadaşına “Seni Allah’ın birliğine emanet ediyorum” demesinde bir yanlışlık veya irk tehlikesi yoktur.

irke düşmek o kadar kolay bir iş değildir. Kalbin safi bir duâsı ile veya dilin kalbe halisane tercüman olmasında kullandığı kelimeler ile--bu kelime yanlışlıkla irk ihtiva etmiş olsa bile—irke düşülmez.

Şundan emin olalım: Allah bizi yanlış anlamaz. Yeter ki kalbimiz doğru olsun! Dil sürçmelerimizden--inşaallah—muafız.

Ancak bu duânın genel kabul görmüş makbul sade fi şöyledir: “Allah’a emanet ol!”

Bu sade fi, yukarıdaki temenniye aynen ifade ediyor.

Allah’a emanet olun.